

Leesexemplaar

Nes

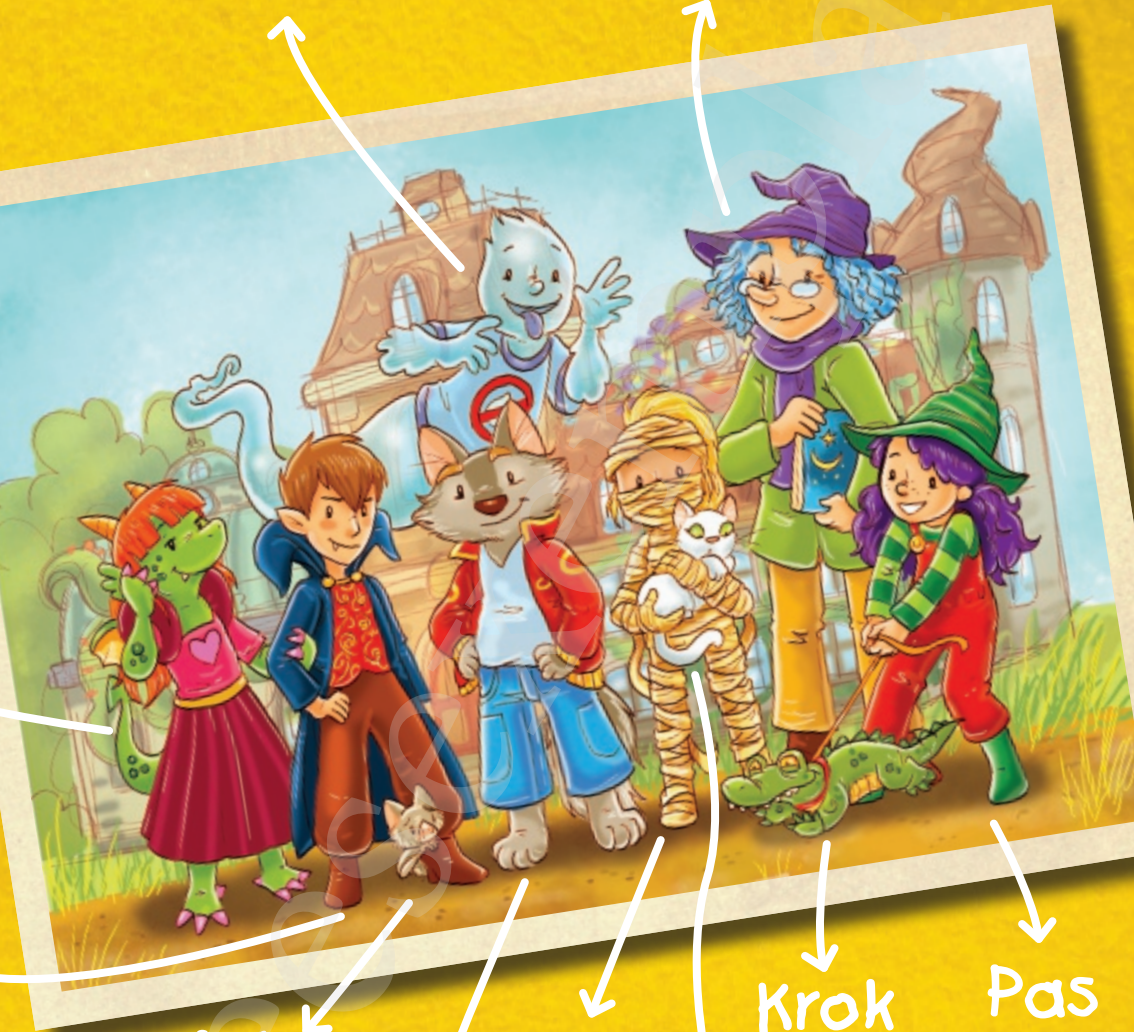

Pier

Boe

Kol

Muis

Wolf

Mie

Mol

Krok

Pas

BOEIkids

De geest van de mummie

Nico De Braeckeleer

Met illustraties van Frieda Van Raevens

Vanaf 8 jaar

Eerste druk: september 2019

©2019, Nico De Braeckeleer, Frieda Van Raevens
en Van Halewyck

Van Halewyck maakt deel uit van Pelckmans uitgevers nv
www.pelckmansuitgevers.be, Brasschaatsteenweg 308,
2920 Kalmthout, België

All rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden
verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand
of openbaar gemaakt, op welke wijze ook, zonder de uitdrukkelijke
voorafgaande en schriftelijke toestemming van de uitgever, behalve
in geval van wettelijke uitzondering. Informatie over kopieerrechten
en de wetgeving met betrekking tot de reproductie vindt u op
www.reprobel.be.

All rights reserved. No part of this book may be reproduced, stored
or made public by any means whatsoever, whether electronic
or mechanical, without prior permission in writing from the
publisher.

D/2019/7104/57
ISBN 978 94 6383 002 7
NUR 282, 287

vanhalewyck.be

vanhalewyck

vanhalewyck

van_halewyck

LEESNIVEAU

		M	E	M	E	M	E	M	E
AVI	S	3	4	5	6	7	P		
CLIB	S	3	4	5	6	7	8	P	

vriendschap | magie | gevaar

Toegekend door Cito i.s.m. KPC Groep

Niveaubepaling gecontroleerd door Cito

Nico De Braeckelee
& Frieda Van Raevens

De geest van de mummie

Van Halewyck

1. De Drakenzee

De ouders van Mie kijken haar vanuit de deuropening streng en onderzoekend aan, om te bepalen of ze wel zo flink en betrouwbaar zal zijn als ze hen heeft beloofd.

‘Weet je wel zeker dat het een goed idee is dat jij hier een slaapfeestje houdt terwijl wij een dagje naar de Drakenzee zijn?’ vraagt haar mama voor de duizendste keer.

‘Natuurlijk! Waarom zou het geen goed voornemen zijn?’ bijt Mie van zich af. ‘Je weet toch dat zowel mijn vrienden als ik heel verantwoordelijk zijn!’

‘Bij Pier durf ik daar toch soms aan te twijfelen’, zegt haar vader terwijl hij de loshangende windels rond zijn arm wat strakker trekt.

‘En je weet het, Mie, niet naar de kelders van onze piramide gaan. Blijf op de benedenverdieping, het is nergens voor nodig om ergens anders te gaan rondneuzen!’

Ook dat heeft haar moeder vandaag al tot vervelens toe herhaald en Mie wordt er een beetje grimmig van. Haar ouders zouden ondertussen toch moeten weten dat ze heel betrouwbaar is en dat ze heus wel weet wat toegelaten is en wat niet gepermitteerd is wanneer ze alleen thuis is.

Waarom behandelen ze haar dan weer als een baby die net uit de monsterluiers is?

‘Vertrek nu maar naar de Drakenzee, voordat die helemaal is leeggedronken door de Grote Drinkmonsterdraak!’ bijt Mie hen toe. Hoewel ze haar bloed voelt koken van woede, slaagt ze er toch in om dit grapje te maken, want de Grote Drinkmonsterdraak bestaat uiteraard helemaal niet. Mie zegt het ook omdat ze haar ouders zo snel mogelijk de piramide uit wil zodat ze nog wat kan relaxen voor ze alles begint in te richten voor het slaapfeestje vanavond.

Haar ouders geven haar allebei een kus hoog op haar wang, net boven haar windel, en vertrekken dan eindelijk naar de Drakenzee. Haar moeder en vader zullen jammer genoeg slechts één dagje aan zee verblijven en zijn van plan om morgenochtend al terug te keren. Wat Mie betreft zouden ze wel meerdere dagjes mogen wegblijven, want ze houdt er soms wel van om alleen te vertoeven in de piramide. Dan kan ze lekker doen waar ze zin in heeft.

Nog voor haar ouders uit het zicht zijn verdwenen, gooit ze de brede deur van de piramide achter hen dicht en trekt ze zich terug in haar slaapkamer om een boek te lezen over de huiveringwekkende IJsspinwolf. De jeugdroman is superspannend, maar Mie is niet zo snel bang van een verhaal en geniet ervan met volle teugen. Aangezien haar mama of papa er niet zijn om te vragen om hen te helpen met allerlei saaie klusjes, kan ze rustig in één ruk het monsterboek uitlezen, en dat vindt ze zalig!

2. Herus

Om acht uur 's avonds, wanneer de deurbel gaat, heeft Mie alles volledig in orde gebracht voor het slaapfeestje met haar vrienden. Ze heeft lekkere drankjes gebrouwen en allerhande versnaperingen voorzien, zoals keverkoek, rupsenchocolade en geroosterde kwallenchips. Ook heeft ze er verschillende sausjes bij klaargemaakt, zoals geelgroene snotsaus van ottersnottebellen, inksaus van rotte inktvissen en ketchup van de dikke Ketsjoepslak.

Met Mol in haar armen snelt Mie naar de voordeur en verwelkomt ze haar vrienden, die alle vijf glimlachend voor de voordeur staan. Het is duidelijk dat Wolf, Pier, Boe, Pas en Nes net zoals zij enorm veel zin hebben in het slaapfeestje in de piramide. Nes checkt nog even in haar handspiegeltje of ze er wel mooi genoeg uitziet voor het slaapfeestje en knikt goedkeurend wanneer ze haar prachtige reflectie opvangt. Pas heeft een klein goudgeel doosje vast met een dikke rode strik rond en overhandigt het aan Mie.

‘Pas, ik had toch gezegd dat je geen cadeautjes hoefde mee te brengen, want het is gewoon een slaapfeestje en het is niet dat ik jarig ben of zo.’

‘Open het geschenkje nu maar, dan zal je heel verrast zijn.’

Mie zet Mol op de grond en maakt de strik van het cadeau los, haalt het inpaklint af de geschenkverpakking, opent het doosje en werpt er een blik in.

‘Euh... er zit helemaal niets in’, zegt Mie verbaasd.

‘Ja! Goed, hè!’ grijnst Pas. ‘Je had toch gezegd dat we niets moesten meebrengen, dus heb ik er niets ingestopt!’

Dat is toch wel echt typisch iets voor Pas, en alle vrienden schieten spontaan in de lach.

Wanneer haar vrienden de piramide binnenstappen, merkt Mie dat Boe enkele zenuwachtige blikken om zich heen werpt, maar Mie vraagt haar spookvriend er niet naar, want ze weet maar al te goed dat Boe een beetje bang is in de Egyptische piramide. Leraar Kol heeft ooit in de klas verteld dat een piramide een grafmonument is en dat er heel wat graven in ondergebracht zijn. Toen moest Boe even wat plasma doorslikken van angst, en sindsdien is hij nerveus telkens als hij bij Mie thuis langskomt.

‘Ik heb getracht om jullie voordeur te openen met mijn

Open-de-deur-spreuk zodat we niet hoefden aan te bellen’, zegt Pas. ‘Maar mijn poging is mislukt.’

‘Ga je ons vanavond rondleiden in de kelders, want ik wil de graven en mausolea wel eens zien?’ vraagt Wolf met een stem die erop wijst dat hij zich daar eigenlijk wel heel erg op verheugt.

Mie veraschuwst het om Wolf iets te weigeren, en het liefst van al zou ze meteen antwoorden dat ze die taak met veel genoegen op zich zou nemen, maar dat kan niet. ‘Sorry Wolf, maar dat is uitgesloten, want mijn ouders hebben mij verboden om me in de kelder te begeven, en al zeker in de diepste kelders waar de praalgraven zijn ondergebracht.’

‘Jouw ouders zijn toch niet thuis, dus waarom zou je niet naar de kelders kunnen gaan?’ vraagt Pier zich af. ‘Ze zullen toch nooit te weten komen dat we daar hebben rondgedoold!’

‘Ik vind dat we dat niet moeten doen’, is Boe van oordeel.

‘Als Mie iets beloofd heeft aan haar ouders, dan moet ze zich daar ook absoluut aan houden.’

‘Ik deel die mening volledig’, zegt Wolf.

‘Flauweriken’, zucht Pier en hij maakt een niet zo fraai wegwerpgebaar om hen te verfoeien.

Het thema betreffende het al dan niet bezichtigen van de grafkelders is al snel vergeten wanneer Mie haar vrienden naar de keuken loodst en ze al de appetijtelijke drankjes, snacks en gerechtjes zien die op de grote keukentafel staan uitgesteld.

‘Tast maar toe!’ zegt Mie.

Haar vrienden aarzelen geen seconde en storten zich op de tafel. Ze smullen met smaak van alle hapjes en spoelen het eten door met de sapjes die Mie speciaal voor hen heeft geprepareerd.

‘Dit is het lekkerste slaapfeestje uit de geschiedenis!’ schaterf Boe. Zijn benauwdheid lijkt verdwenen te zijn als sneeuw voor de zon.

‘En nu zorgen we ervoor dat het ook het plezierigste slaapfeestje uit de geschiedenis wordt!’ schreeuwt Wolf.

Na het eten spelen de zes *BOE!kids* in de woonkamer allerlei gezelschapspelletjes: Vier monsters op een scheve rij,

Monsterpolie, Monster-erger-je-niet, Ratego en Twoester. Van Twoester worden Pier en Wolf een beetje woest – wat wel eens meer gebeurt bij dat spelletje - en daarom beslissen ze om daarna een rustiger spel te spelen: Vampierdammen. Het dambord staat helemaal bovenaan in de kast en Mie moet op een stoel klimmen om erbij te kunnen, en zelfs dan moet ze zich nog rekken. Wanneer ze weer van de stoel stapt en het dambord opent, blijkt er een dun beduimd boekje in te zitten. Mie vermoedt dat het de ingewikkelde spelregels van Vampierdammen zijn, maar wanneer Pier het boekje vastneemt en het bekijkt, vraagt hij verbaasd: ‘Weet iemand van jullie wie Herus is?’

‘Ja. Waarom?’ vraagt Mie.

‘Dit boekje gaat over de schijnbaar beruchte farao Herus, maar ik moet toegeven dat ik nog nooit van hem heb gehoord.’

Mie laat haar blik even over de gezichten van haar vrienden dwalen, maar hun vragende blikken bewijzen dat ook zij nog nooit van hem hebben gehoord. Ze besluit daarom wat opheldering te brengen: ‘Herus is een Egyptische farao die honderden jaren geleden hier in Grissel leefde, in deze piramide. Hij had het plan opgevat om duistere machten aan te roepen om Grissel te vernietigen, want hij haatte alles en iedereen die hier woonde. Het volk wilde hem immers niet gehoorzamen en zag liever een andere farao de troon bestijgen. Maar voordat Herus de krachten van de duisternis kon aanroepen, werd hij uitgeschakeld door een magiër uit Grissel.’

‘Maar als die farao in deze piramide woonde, dan is hij hier waarschijnlijk ook begraven?’ maakt Wolf de bedenking. Mie knikt. ‘Ja, Herus is gemummificeerd en begraven in een graftombe in de diepste kelder van deze piramide, waar hij in een sarcofaag ligt.’

Pier fluit tussen zijn vampiertanden. ‘Wow! Cool! Dan moeten we hem vanavond eens een bezoekje brengen, want ik wil wel eens zien hoe die beruchte farao eruitziet!’

Mie beseft meteen dat ze had moeten zwijgen over de begraafplaats van de farao. ‘Ik heb toch gezegd dat we niet in de kelders mogen!’

‘Dit vraagt om een uitzondering’, oordeelt Pier.

De vampierjongen maakt al aanstalten om de woonkamer te verlaten, maar Wolf spant zijn sterke armspieren op en houdt hem tegen. ‘We blijven allemaal hier, want de kelders van de piramide zijn verboden toegang volgens Mie.’

‘Pfff... saaie monsters!’ zucht Pier, maar toch gaat hij snel weer op zijn stoel zitten, want hij is niet van plan om tegen Wolf in te gaan.

Mie kijkt trots naar Wolf omdat die voor haar is opgekomen. O, wat is hij toch lief, en sterk en stoer! Mie wordt helemaal week vanbinnen als ze een blik werpt in zijn bruine ogen, en het voelt alsof er krekels rondhuppelen in haar onderbuik.

3. Verstoppertje

Na het spelletje Vampierdammen, dat met grote voorsprong wordt gewonnen door Mie, besluiten de zes vrienden om verstoppertje te spelen. Omdat Mie heeft gewonnen met het laatste gezelschapsspelletje moet zij als eerste op zoek naar haar vrienden. Maar voor ze begint met aftellen, herhaalt ze dat iedereen op de benedenverdieping moet blijven. Mie leunt tegen de muur waaraan de oude koekoeksklok hangt die ze van oma cadeau hebben gekregen, slaat haar handen voor haar ogen en begint af te tellen. ‘10... 9... 8... 7... 6...’ Pier heeft niet de intentie om vanavond braafjes alle bevelen van Mie op te volgen, want dan wordt het nooit een zinderend slaapfeestje. Hij ziet Boe door de gang zweven op zoek naar een schuilplaats en besluit achter hem aan te hollen. Wanneer Boe net de hoek is omgeslagen, houdt Pier zijn spookvriend tegen. ‘Boe, ik heb een briljant idee. Wat als wij, terwijl de anderen verstoppertje spelen, samen op speurtocht trekken naar de graftombe van Herus, want ik ben enorm benieuwd hoe die mummie eruitziet.’ Het plasmalijsje van Boe siddert, maar hij probeert te verbergen dat hij bang is. ‘Normaal zou ik je meteen vergezellen, maar we mogen van de ouders van Mie niet in de kelder!’